UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 149. Quomodo in peccatis circa Sacramenta & personas ecclesiasticas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Visual Library

meſtionem ovorum aut lacticiniorum, ubi horum comeſtio eſt prohibita, quia per illas duas leges intenditur & per violationem impeditur notabiliter diverſa mortificatio carnis. Item violatio per comeſtionem carnium diſtinguitur ſpecie à violatione per multiplicem comeſtionem, unde qui uno die jejunii ſumpſit unicam refectionem in carnibus, & altero ſampſit duas refectiones in piſcibus, non ſatisfacit dicendo, bis graviter fregi jejunium, ſed addere debet, quòd ſemel in carnibus, *Sanch. Oviedo* De pecc. contr. 5. n. 25.

§. 4. Violatio jejunii in vigilia S. Matthiæ incipente in quadrageſima & quatuor temporibus, & ſimul in die Veneris, eſt unicum etiam numero peccatum ſecundùm dicta l. 5. n. 137. 1105

§. 5. Violatio ejuſdem jejunii ab Eccleſia præcepti, à Superiore imperati, à Confeſſario pro pœnitentia injuncti, ex voto debiti, habet quatuor ſpecie malitias, utì dictum eſt l. 5. n. 135. De peccatis contra præceptum Communionis & Confeſſionis dicetur à n. 1116. 1106

Q. 149. *Quomodò diſtinguenda ſit ſpecies in peccatis circa Sacramenta & perſonas eccleſiaſticas.* R. Præter ſparſim dicta, notanda ſunt ſeqq. §. 1. An contrahat duas ſpecie malitias, qui poſt ſuſceptum Baptiſmum & Confirmationem deficit à fide, dictum eſt n. 980. An autem peccet graviter, qui ideo confitetur, ut Confeſſario furetur rem levem, dictum eſt n. 1091. 1107

§. 2. Probabilius videtur, omnem illum peccare mortaliter, per ſe loquendo, qui Sacramentum conficit in mortali, ſecundùm dicta l. 6. p. 1. n. 91. Is verò, qui in mortali ſuſcipit Sacramentum vivorum, etiam peccat mortali- 1108

taliter, peccato distinctæ specie ab illo, quo peccat, qui conficit, secundùm dicta ibidem n. 194., quia suscipiens non tantùm irreverenter tractat Sacramentum in gratia recipiendum, sed impedit primarium ejus effectum, scilicet gratiam, ad quam causandam à Deo est institutum.

1109 §. 3. Si quis communicet vel Missam legat in mortali, aliqui putârunt committere unum peccatum irreverentiæ circa Eucharistiam, & alterum impœnitentiæ, imò *Sporer* De sacrif. n. 493. refert aliquos putâsse celebrantem in mortali tribus specie distinctis peccatis peccare, ratione omissæ confessionis, ratione omissæ contritionis, & ratione indignæ oblationis, sed rectè contradicunt *Vasq. Bonac. Nugn. Aversa* De Euch. q. 8. s. 5. §. *Quartò*, nam quod attinet ad impœnitentiam, obligatio præmittendi pœnitentiam ex hoc capite non distinguitur ab obligatione non indignè communicandi: Quàmvis autem oblatio fiat in mortali, non ideo est mortale, utì dixi l. 6. p. 1. n. 96.

1110 §. 4. Si quis ligatus censurâ, v. g. excommunicatus, & simul in mortali constitutus communicet vel Missam legat, *Vasq. Dian. Hurt.* *Lugo* De Euch. d. 14. n. 20. putant esse unum numero peccatum, quod *Tamb.* De Comm. c. 1. n. 7. vocat probabile, *Gob.* In Exp. tr. 3. n. 442. & tr. 4. n. 212. vocat tutum, quia præceptum humanum concurrens cum divino vel naturali sub eodem motivo, quale hìc videtur esse reverentiæ, non addit novam speciem malitiæ. Admittit hoc *Suar.*, attamen putat esse circumstantiâ aggravantem in confessione exprimendam. *Vasq.* & *Lugo* dicunt non adde-

addere tantam malitiam, ut opus sit in confessione exprimere, sed probabilius videtur esse oppositum, ob rationem dandam n. 1111.

§. 5. Si quis in mortali & etiam non jejunus communicet, adhuc putant *Hurt. Dian.* & *Lugo* ob rationem n. 1110. datam esse unum specie peccatum, sed *Bonac. Molfes. Homob. Rayn. Aversa* §. *Quintò. Bosco* De Euch. s. 10. concl. 2. & alii probabiliùs contradicunt, quia motivum præcepti divini est, ne Sacramentum frustretur effectu, motivum autem præcepti humani est specialis reverentia erga Corpus Christi. Addit *Aversa*, quia quamvis esset idem motivum reverentiæ in genere, tamen est alius modus reverentiæ in specie, postulans, ut accedat nec in censura specialiter contumax Ecclesiæ, cujus Sacramenta vult participare, nec in mortali per illud ponens obicem gratiæ, sed afferens specialem reverentiam jejuni corporis, quo significet se hunc cibum spiritualem præferre omni corporali. Idem esse dicunt, si Sacerdos & in mortali, & absque sacris vestibus consecraret; item si consecraret & extra spatium altaris consecrati, & extra extensionem corporalis, uti rectè *Dicast.* De Euch. d. 2. n. 206. quia est distincta significatio, ob quam Ecclesia utrumque requirit, nempe altare velut aram crucis, in qua Christus est immolatus, corporale autem velut sindonem, in qua depositum est Corpus Christi. 1111 1112

§. 6. Ex dictis n. 1108. constat Sacerdotem consecrantem in mortali peccare mortaliter. Quòd si insuper in mortali communicet, est aliud specie peccatum, quidquid contradicat *Sporer* suprà, quod evitasset, si ante Communionem 1113

nem elicuisset contritionem, utì dictum est l. 6. p. 1. n. 93. Quòd si post consecrationem incidisset in mortale & in eo sibi ipsi dedisset Communionem, adhuc contraxisset peccatum specie diversum à peccato illius, cui ab altero daretur Communio, est enim diversa malitia indignè ministrare & indignè suscipere Eucharistiam: Unde consecrans & postea se ipsum communicans in mortali quadruplicem specie malitiam contrahit, primam, quia Eucharistiam in mortali conficit; secundam, quia indignè ministrat; tertiam, quia ministrat indigno; quartam, quia suscipit indignus: probabile tamen est, quòd malitia secunda non sit mortalis, secundùm dicta l. 6. p. 1. n. 94. quia ibi nullum Sacramentum conficitur, nec est operatio, quæ fiat nomine Christi, nec impeditur effectus Sacramenti. Omnes autem illæ malitiæ intelliguntur, si dicat, celebravi Missam in peccato mortali.

1114 §. 7. Rectè docent *Lugo* & *Aversa* §. *sextò*, non esse opus in Confessione addere, an cum gravissimo vel minùs gravi, an cum uno vel pluribus mortalibus communicârit vel Missam legerit, utì nec an cum una vel pluribus censuris, an cum contracta ex hoc vel illo delicto &c. quamvìs enim sit majus peccatum cum majoribus peccatis ista facere, quia est magìs indigna susceptio, attamen est intra eandem speciem.

1115 §. 8. Si quis peccatori publico porrigat Eucharistiam, *Tamb.* De Comm. c. 6. n. 21. putat committere unum tantùm peccatum, sed imprimis certum est peccare mortaliter cooperando peccato alterius, deinde etiam peccat aliâ specie malitiæ, infideliter fungendo officio

Mini-

Ministri, ad quod ordinatus est, attamen secundùm dicta paulò antè probabile est, quòd hæc malitia sit venialis tantùm.

§. 9. Qui semel Communionem paschalem, 1116
& semel Communionem in periculo mortis pro viatico sumendam neglexit, commisit duo specie peccata, nec satisfacit dicendo, bis neglexi Communionem graviter præceptam, sed exprimere debet, quòd semel præceptam pro viatico, utì dictum est l. 6. p. 1. n. 605.

§. 10. Confessio tunc habet adjunctam ma- 1117
litiam sacrilegii, si quis accedat sine debito examine, exponens se periculo omittendi aliquod mortale: Si ex pudore vel simili motivo omittat peccatum, quod scit esse, vel de quo negativè dubitat, an sit mortale: si accedat sine dolore supernaturali & sincero, aut sine proposito firmo cavendi omnia mortalia imposterum; item si accedat non habens efficacem voluntatem primâ occasione, quâ poterit, restituendi furtivè ablata, famam, honorem &c: Item si accedat sine efficace voluntate relinquendi omnes occasiones proximas peccandi: Ratio horum omnium est, quia accedit indispositus, facit absolutionem esse irritam, impedit effectum Sacramenti. Omnes tamen isti modi invalidandi Confessionem sunt ejusdem speciei, hinc licèt aliquis quandoque uno, quandoque alio modo invalidârit, satisfacit dicendo, toties confessus sum sacrilegè.

§. 11. Si quis sub Confessione mentiatur, 1118
committit sacrilegium, quandoque grave, quandoque leve, utì dicetur à n. 1175. De circumstantia complicis, qui est filius vel filia Confessionis, dictum est n. 1041.

§. 12.

1119 §. 12. Contrahentes Matrimonium in mortali peccant mortaliter, imprimis in quantùm sunt Ministri conficientes, secundùm dicta l. 6. p. 1. n. 93, docentque *Lugo, Dicast. Castrop. Arr.* & alii, quidquid contradicant *Suar. Sanch. Con. Præp. Dian. Burgh.* cent. 2. casu 95. Deinde etiam in quantùm sunt recipientes Sacramentũ, quia ponunt obicem gratiæ causandæ, & hæc peccata specie distinguuntur. Ibidem tamen dixi utramque malitiam sufficienter explicari, dicendo se in mortali contraxisse Matrimonium.

1120 §. 13. Quamvis Matrimonium sit à Christo elevatum ad rationem Sacramenti, quod dat omnimodam indissolubilitatem, & propter significationẽ suam exigit carnem nõ dividi, uti Christus non dividitur ab Ecclesia, nec humana Christi natura à divina, ideoque fideles adulteri peccantes contra hoc vinculũ & exigentiam Sacramenti committant irreverentiam in Sacramentum, quam non committunt infideles, quorum matrimonium non habet rationem Sacramenti sed tantùm contractũs, tamen rectè docet *Carden.* in 2. crisi d. 30. c. 4. n. 61. hoc peccatum non esse propriè sacrilegium, cùm Sacramentum non violetur in se immediatè, sed tantùm violetur lex & exigentia orta ex Sacramento, hinc cùm solorum fidelium peccata sint materia confessionis, hæc malitia satìs intelligitur, si confitens se accuset de adulterio.

1121 §. 14. Percussio Clerici specialiter prohibetur ab Ecclesia, non tantùm ob honestatem intrinsecam justitiæ, sed etiam ob reverentiam personæ Deo consecratæ debitam, hinc etiam habet malitiam contra religionem in confessione exprimendam.

§. 15.

§. 15. Probabile est, quòd is, qui simul est Sacerdos, Parochus & Monachus, unum mortale committat, si negligat Horas Canonicas, & satisfaciat dicendo, ego Sacerdos omisi Horas, tacendo se esse Parochum & Monachum, uti docent *Henriq. Sanch. Fill. Salas, Homob. Garz. Dian.* p.2.t.12.R.22.p.4.t.4.R.219.p.10.t.12. R.25. *Pelliz* t.1.tr.5.c.8.n.96. *Castrop.* tr.7.d.2. p.1.§.2.n.29. *Tamb.* In Dec. l.2.c.5.§.1.nu.33. *Gob.* In Exp. tr.5.n.580. *Burgh.* cent.3.cas.81. Probabile tamen etiam videtur oppositum, nempe quòd duo specie peccata committat specialiter exprimenda, unum contra virtutem religionis, ratione Ordinis vel Professionis religiosæ, alterum contra virtutem justitiæ ratione Beneficii; nam postea tenetur ad restitutionem, ergo signum est violatam esse justitiam, ita *Suar. Laym. Bonac. Fagund.* & alii, sed priores Authores probabiliter respondent restitutionem illam ab Ecclesia imponi, non tanquam debitam ob læsionem juris alieni, sed tantùm velut pœnam delicti. 1122

§. 16. Omittens omnes Horas unius diei committit unum specie peccatum, quia omnes constituunt unum Officium ex eodem motivo religionis, *Navar. Lugo* & alii cum *Tamb.* De conf. l.2.c.2.n.4. An autem sit unum numero peccatum, dixi l.5.n.166. 1123

Q.150. Quomodo species sit distinguenda in peccatis capitalibus. ℟. §.1. Quamvis bona animæ, corporis, fortunæ, famæ, honoris, sint inter se diversæ speciei, tamen qui semel de uno & semel de alio superbiens graviter peccavit, quia nempe vel putavit habere se merito suo independenter à Dei gratia, vel ideo ita excellere 1124